

Патриарх Кирил, глава на Руската православна църква, твърди по случай 9 май, Денят на победата, че Господ е спасил Русия през Втората световна война. Цитат от информацията:

Победата на Русия във Втората световна война би била невъзможна без специалното покровителство на Господа, е убеден патриархът на Москва и цяла Русия Кирил.

Как да разбирате това твърдение? Дали това е някакво генерално свидетелство за Божията сила? Или позиция, че „Господ е русин“? Или Кирил просто вижда Русия като част от Божествения план в развитието на историята на народите? Склонни сме да приемем, че това изказване не е само верски, но и политически мотивирано, поради явното пренебрегване на сериозни исторически факти.

Първото несъответствие, което се набива на очи в изказването, е идентифицирането на Русия със СССР, който води войната. В този смисъл покровителството над Русия се оказва и Божие покровителство над съветската атеистична и комунистическа империя -

един от символите на безбожието през 20 век.

Кирил не бива да приписва всичко на Господа, особено ако се има предвид, че СССР (или Русия) подпомага нацистка Германия в окупацията на Полша, чиято територия двата тоталитарни режима си разделят през 1939 година. (Текстът на нацистко-съветския Пакт за ненападение "Молотов-Рибентроп" от 1939 г., включително тайните клаузи, англ.)

Дали Бог е участвал във Зимната война, по същото време започната от СССР срещу Финландия, през ноември 1939 г. с цел анексия и съветска експанзия? В тази война милион и половина съветски войски са спрени и победени от десетки пъти по-малобройната финландска армия, като една от причините е Сталиновата „кадрова политика“. Около 50% от висшия и средния офицерски състав липсват от редиците на армията. Причината за това е, че същите са ликвидирани от Сталин при чистка на „нелоялни“ елементи от армията година по-рано.

Как ще обясни патриархът на Руската православна църква божествената подкрепа на анексията на прибалтийските републики Литва, Латвия и Естония от НКВД, при които чекистите избиват или депортират държавното и политическото ръководство на тези нации (цифрите са съответно 34 250 латвийци, 75 000 литовци и почти 60 000 естонци). При тези мрачни обстоятелства през лятото на 1940 г. съвсем логично новите парламенти на тези републики избират единствените руски кандидати при формирането на нови държавни администрации. Резултатът е, че тези страни „демократично“ решават скоро след изборите да се присъединят към СССР. Съветите приемат молбата на новите страни-членки за присъединяване.

Кирил не дава обяснения и за други конфузни исторически факти, например това, че докато Германия превзема Франция и други страни в Западна Европа, руски продоволствия снабдяват германския Вермахт, заобикаляйки английската блокада, наложена на Германия.

Още по-шокиращо обстоятелство, неотбелязано във венцехвалението руската национална кауза на Кирил е молбата на СССР да се включи в Оста (Германия-Италия-Япония). Искането на СССР е представено на среща през октомври 1940 г. на между Молотов и Рибентроп. Факт упорито отричан от съветския режим, в следвоенните години и успешно укриван от публиката, въпреки историческите

Ден на победата, но чия?

Виктор Костов

доказателства за тайните договаряния между Германия и СССР. Тайните протоколи са оповестени, и заклеени, от Русия едва през 1989 г. след демонстрация на 2 млн души по случай 50 годишнината от пакта Молотов-Рибентроп.

Ако патриархът е искал да каже, че Бог е Бог на историята и нейното развитие, то не е ясно защо не се споменава и материалната и техническа помощ, която съюзниците, предимно САЩ и по-малко Великобритания, оказват на изнемощялата съветска икономика през войната, за да превъзмогне хитлеристката инвазия.

Интересно как ще обясни Кирил с Господнето благоволение и потресаващите поствоенни резултати от успеха на Съветска Русия да стигне до Берлин през 1945 г. - установяването на атеистичния комунистически режим над десетки народи в Източна Европа.

Какъв е изводът от политическото изказване на Кирил и нашето напомняне на укриваната истина за страданията, които е донесъл на руския, и на редица други народи руският сталинизъм, шовинизъм и комунистически цезаро-папизъм? Явно патриархът на РПЦ счита, че Бог вижда руската национална идея като своя кауза.

Безспорно Червената армия участва значимо в победата над Третия Райх. Но обожествяването на тази роля, спекулирайки с религиозните и националните чувства на хората за сметка на историческата истина, е неприемлив начин за създаване на масови настроения.

Дори и когато една война има своите справедливи видимо основания, християнската църква няма нито библейска, нито духовна причина да се идентифицира с политическите и държавните интереси, които движат политиката и военните действия зад нея. И това наше мнение не е заради някакви пацифистични настроения. На Христовата църква е възложена молитвата, пророческото говорене на истината и мисионерството за спасение на тези, които откликнат на Евангелието.

Изниква нуждата да припомним на всички вярващи християни, че квазирелигиозната пропаганда в полза на държавно-империалистическа кауза няма нищо общо с думите на Христос: „Дайте Цезаровото на Цезаря, а Божието - на Бога“. И да споменем, че

Ден на победата, но чия?

Виктор Костов

свободата и истината, не само духовната, а и историческата, вървят ръка за ръка. Същото важи за робството и лъжата.

Публикува се с разрешение. Оригиналът е пуснат първо в www.center-religiousfreedom.com